

Věc C-270/20

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

18. června 2020

Předkládající soud:

Landesgericht Korneuburg (Rakousko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

16. června 2020

Žalobci:

AG, nezletilá osoba, zastoupená zákonným zástupcem

MG, nezletilá osoba, zastoupená zákonným zástupcem

HG, nezletilá osoba, zastoupená zákonným zástupcem

Žalovaná:

Austrian Airlines AG

RAKOUSKÁ REPUBLIKA

Landesgericht Korneuburg (Zemský soud Korneuburg, Rakousko) [omissis]

Landesgericht Korneuburg (Zemský soud Korneuburg) jako odvolací soud [omissis] v právní věci žalobců [1] nezletilý **AG**, [2] nezletilý **MG**, [3] nezletilý **HG**, všichni zastoupeni M***** A***** E***** a A***** G*****, jako zákonnými zástupci, [omissis], proti žalované **Austrian Airlines AG**, 1300 Wien-Flughafen, [omissis] o zaplacení částky **600,-** eur [omissis], týkající se odvolání žalobců proti rozsudku Bezirksgericht Schwechat (Okresní soud Schwechat,) ze dne 17. října 2019 (ze dne 2. prosince 2019), [omissis], na neveřejném zasedání vydal toto

U s n e s e n í:

[I] Soudnímu dvoru Evropské unie se podle článku 267 SFEU předkládá následující **předběžná [otázka]**:

[1] Má být čl. 7 odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (dále jen „nařízení č. 261/2004“) vykládán v tom smyslu, že **letecký dopravce může nárok na náhradu škody podle čl. 7 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení snížit i v případě, kdy cestujícím v letecké dopravě byl v důsledku zrušení rezervovaného letu nabídnut náhradní let, jehož stanovený čas odletu i stanovený čas příletu byly naplánovány o 11 hodin a 55 minut dříve, než čas odletu a příletu zrušeného letu?**

[II] Řízení se přerušuje až do doručení rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie o předběžné otázce [*omissis*].

O d ů v o d n ě n í:

Žalobci (resp. jejich zákonní zástupci) zarezervovali let žalované č. OS 865 na 24. června 2017 z Vídně (VIE) do Káhiry (CAI). Odlet byl plánován na 22:15 hod, přílet byl plánován na 01:45 hod následujícího dne. Tento let byl dne 24. června 2017 zrušen; žalovaná žalobcům s jejich souhlasem (resp. se souhlasem jejich zákonných zástupců) změnila rezervaci na letecké spojení VIE-CAI s plánovaným časem odletu dne 24. června 2017 v 10:20 hod a s plánovaným časem příletu dne 24. června 2017 v 13:50 hod. Vzdálenost VIE-CAI podle metody ortodromické dráhy letu činí více než 1500 km, ale méně než 3500 km. Žalovaná vyplatila každému ze žalobců mimosoudní částku 200,-- eur.

Žalobci se domáhají – s odkazem na ustanovení čl. 5 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 261/2004 - přiznání (dalších) 200,-- eur každému z nich a uvádějí, že mají nárok na nesníženou náhradu škody podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení. Do CAI sice nepřiletěli se zpožděním, avšak podstatně dříve, než bylo plánováno, což jim způsobilo stejné obtíže, jako kdyby dorazili s podstatným zpožděním. Předmětnou změnu rezervace akceptovali pouze proto, že v případě jiné nabízené alternativy změny rezervace by ztratili dva dny dovolené.

Žalovaná tento žalobní návrh zpochybňuje, navrhuje, aby byla žaloba zamítnuta, a uvádí, že byly splněny předpoklady pro snížení nároku podle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 261/2004.

Bezirksgericht Schwechat (okresní soud Schwechat), který ve věci rozhodoval jako soud prvního stupně, napadeným **rozsudkem** žalobní návrh zamítl. Vycházející z nesporného skutkového stavu uvedeného v úvodu dospěl k právnímu názoru, že podle jasné formulace čl. 7 odst. 2 nařízení č. 261/2004 je toto ustanovení použitelné i na ty případy, kdy cestující v letecké dopravě dorazil do cílové destinace dřívějším [než zrušeným] letem. Žalobcům nevznikla žádná časová ztráta způsobená zpožděním; dokonce měli v místě své dovolené k dispozici více času. Vzhledem k tomu, že žalobci se svobodně mohli rozhodnout,

zda využijí dřívější let nebo případně jiný let nebo že vůbec nebudou cestovat a budou žádat vrácení ceny letenky, teleologická redukce čl. 7 odst. 2 nařízení č. 261/2004 není podle jeho názoru vhodná.

Žalobci proti tomuto rozsudku podali **odvolání** k předkládajícímu soudu s návrhem změnit napadený rozsudek v tom smyslu, že se žalobnímu návrhu vyhová. Žalobci argumentovali tím, že smyslem a účelem čl. 7 odst. 2 nařízení č. 261/2004 je zjevně „odměnit“ letecké dopravce, kteří se v případě zrušení letu postarají o co nejrychlejší [náhradní přepravu]. Avšak v případě náhradní přepravy, která byla posunuta na dřívější čas téměř o dvanáct hodin před zrušeným letem, není tato rychlá reakce v čase, která toto „odměnění“ připouští, dána.

Žalovaná ve své **kasační odpovědi** na svou obranu v podstatě tvrdí, že rozhodnutí soudu prvního stupně založenému na spravedlivé úvaze není co vytknout.

Předkládající soud je jako **odvolací soud** příslušný rozhodnout o nárocích [žalobců] ve druhém a posledním stupni. Na základě ustanovení zakotvených ve vnitrostátním procesním právu [*omissis*] se přitom musí omezit na posouzení právních otázek.

K předběžné otázce:

V projednávaném případě je třeba zkoumat, zda ustanovení čl. 7 odst. 2 nařízení č. 261/2004 zakotvující výjimku musí podléhat teleologické redukci v tom smyslu, že tato norma se nemá uplatnit nejen tehdy, když je – konkrétně v případě písm. b), které je relevantní v projednávané věci – přílet v případě náhradního letu uskutečněn později než tři hodiny po plánovaném příletu zrušeného letu, ale také tehdy, když jsou časy odletu a příletu náhradního letu plánovány alespoň v podobném rozpětí před časy odletu a příletu zrušeného letu. Teleologická redukce, o jejíž provedení v konečném důsledku žádají žalobci, je podle názoru předkládajícího soudu vhodná tehdy, když byly časové hranice stanovené čl. 7 odst. 2 nařízení posunuty ve stejném (nebo alespoň v podobném) rozpětí v opačném směru.

V tomto ohledu je nejprve třeba zohlednit skutečnost, že nařízení č. 261/2004 nároky na náhradu paušalizuje a upravuje je bez ohledu na to, jakou újmu cestující v letecké dopravě skutečně utrpěl zrušením letu, resp. opožděným příletem do cílové destinace. Proto nemůže záležet na tom, zda v případě letu, který má být konkrétně posouzen, jedná o odlet z bydliště žalobce nebo let zpáteční; nemůže záležet ani na účelu cesty letadlem. Vycházejí z takto stanoveného paušálního a standardizovaného způsobu posuzování však třeba zohlednit, že podstatně dřívější (ve srovnání s rezervovaným zrušeným letem) odlet z výchozího letiště může cestujícímu v letecké dopravě způsobit stejné závažné obtíže jako opožděný přílet – podle kritérií stanovených v čl. 7 odst. 2 nařízení – do cílové destinace. Pokud se faktická změna času odletu na dřívější okamžik týká např. odletu z místa dovolené nebo z místa pracovní cesty cestujícího v cizině, může tento cestující utrpět

stejnou újmu jako v případě opožděného příletu, který měl zákonodárce zjevně na zřeteli při stanovení možnosti zmírnění sankce podle čl. 7 odst. 2 nařízení. Přitom i v případě dřívějšího příletu je ale třeba vycházet z toho, že to může mít výrazný dopad na plánování schůzek cestujících v letecké dopravě – i kdyby nemělo dopad na samotnou cestu letadlem – například proto, že kroky, které s sebou nese dřívější začátek cesty, mohou být spojeny se závažnými obtížemi.

Vzhledem k tomu, že pokud je předkládajícímu soudu známo, tato otázka ještě nebyla vyjasněna v judikatuře ESD – a ani nejsou známa rozhodnutí vnitrostátních soudů, v nichž by byla tato otázka objasněna, byl tento soud povinen podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

[*omissis*]

Landesgericht Korneuburg [*omissis*]

V Korneuburgu dne 16. června 2020

[*omissis*]